

32003L0122

31.12.2003

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE

L 346/57

SMĚRNICE RADY 2003/122/EURATOM

ze dne 22. prosince 2003

o kontrole vysokoaktivních uzavřených zdrojů záření a opuštěných zdrojů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 31 odst. 2 a článek 32 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise, vypracovaný po obdržení stanoviska skupiny osob jmenovaných Výborem pro vědu a techniku z řad vědeckých odborníků členských států podle článku 31 Smlouvy,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 30 Smlouvy vyžaduje, aby byly ve Společenství přijaty základní standardy pro ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před nebezpečím, které vyplývá z ionizujícího záření.
- (2) Směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření ⁽²⁾, je pokračováním řady směrnic, jimiž se stanovují základní bezpečnostní standardy od roku 1959.
- (3) Čl. 4 odst. 1 písm. e) směrnice 96/29/Euratom vyžaduje předběžné povolení mimo jiné na používání zdrojů záření pro účely průmyslové radiografie, zpracování výrobků, výzkumu nebo ozáření osob pro léčebné účely. Tento požadavek je třeba rozšířit na všechny činnosti spojené s používáním vysokoaktivních zdrojů záření, a to za účelem dalšího snížení pravděpodobnosti výskytu úrazů způsobovaných těmito zdroji.
- (4) Před vydáním povolení by měla být přijata odpovídající opatření a předpisy pro bezpečné nakládání se zdroji záření.
- (5) Mezinárodní agentura pro atomovou energii (MAAE) vydává pravidla pro bezpečnou přepravu radioaktivních látek, které stanoví limity aktivity pro potřeby těchto pravidel. Z těchto limitů by se mělo vycházet při vymezení vysokoaktivních uzavřených zdrojů záření spadajících do oblasti působnosti této směrnice ⁽³⁾.

- (6) Ve směrnici 96/29/Euratom jsou stanoveny hodnoty pro zproštění povinnosti ohlašovat činnost příslušným orgánům. Tyto hodnoty jsou v uvedené směrnici definovány na základě zanedbatelného stupně rizika. Protože požadavky této směrnice by neměly být pro držitele malých zdrojů administrativní zátěží neúměrnou možné zdravotní újmě, nemělo by být vymezení vysokoaktivních zdrojů záření rozšířeno až na zprošťovací úroveň stanovené směrnicí 96/29/Euratom.
- (7) Na přepravu uzavřených zdrojů mezi členskými státy se vztahuje postup stanovený nařízením Rady (Euratom) č. 1493/93 ze dne 8. června 1993 o přepravě radioaktivních látek mezi členskými státy ⁽⁴⁾.
- (8) Ačkoli požadavky vyplývající ze stávajících právních předpisů na úrovni Společenství i členských států zajišťují základní ochranu, vysokoaktivní zdroje stále představují značná potenciální rizika pro lidské zdraví a pro životní prostředí, a proto musejí být podrobeny přísné kontrole, a to od doby jejich výroby až do doby jejich umístění do schváleného zařízení za účelem dlouhodobého skladování nebo uložení.
- (9) Z důvodu předcházení radiačním haváriím a poškození zdraví je nutné, aby umístění každého vysokoaktivního zdroje bylo známo, registrováno a ověřováno od doby výroby zdroje nebo jeho dovozu do Společenství do doby jeho umístění ve schváleném zařízení za účelem dlouhodobého skladování nebo uložení nebo jeho vyvezení ze Společenství. Změny podmínek vysokoaktivního zdroje, např. jeho umístění nebo používání, by také měly být zaznamenávány a oznamovány. Žádné fyzické ani finanční překážky by za rozumně předvídatelných podmínek neměly bránit vhodnému opětovnému využití, recyklaci nebo uložení zdrojů po skončení jejich používání.
- (10) Případy neplánovaného ozáření by měly být hlášeny příslušnému orgánu.
- (11) Pohyb vysokoaktivních zdrojů v rámci Společenství vyžaduje harmonizaci kontroly těchto zdrojů a informací o nich prostřednictvím uplatňování minimálních kritérií.
- (12) Zkušenosti však ukazují, že i přes existenci příslušného regulačního rámce může dojít ke ztrátě kontroly nad vysokoaktivními zdroji. Navíc existence opuštěných zdrojů, které zbyly z dřívějších aktivit, vyžaduje vyvíjení zvláštních iniciativ.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 18. listopadu 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ Bezpečnostní série č. TS-R-1 (ST, revidováno), MAAE, Vídeň, 2000.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 148, 19.6.1993, s. 1.

(13) Proto je nezbytné přijmout ustanovení pro identifikaci, označování a registraci každého vysokoaktivního zdroje, jakož i pro zvláštní výcvik a informování všech osob, které se podílejí na aktivitách souvisejících s používáním zdrojů. Avšak označování stávajících vysokoaktivních zdrojů rytím nebo potiskem jinými osobami než výrobcem by mohlo být problematické a je třeba se mu vyhnout. Dále je též vhodné poskytnout příslušný výcvik a informace osobám, které mohou neplánovaně přijít do styku s opuštěnými zdroji.

(14) Je rovněž třeba přijmout ustanovení pro zajištění vhodných prostředků pro nakládání s opuštěnými vysokoaktivními zdroji, stejně jako pro zajištění mezinárodní spolupráce a výměny informací v této oblasti, inspekci a konečně finančních zdrojů pro případy, kdy původní držitel buď nemůže být zjištěn, nebo byl zjištěn, ale nachází se v platební neschopnosti.

(15) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení ustanovení této směrnice a zajistit jejich uplatňování; tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Účelem této směrnice je zabránit ozáření pracovníků a veřejnosti ionizujícím zářením v důsledku nedostatečné kontroly vysokoaktivních uzavřených zdrojů záření a opuštěných zdrojů a harmonizovat kontroly prováděné v členských státech stanovením zvláštních požadavků, které zajistí udržení každého takového zdroje pod kontrolou.

2. Tato směrnice se vztahuje na vysokoaktivní zdroje podle definice v článku 2. Členské státy mohou vyjmout z působnosti této směrnice zdroje, jejichž aktivita klesla pod zprošťovací úroveň stanovené ve směrnici 96/29/Euratom.

3. Minimální povinnosti vyplývající z této směrnice doplňují požadavky stanovené ve směrnici 96/29/Euratom.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „opuštěným zdrojem“ uzavřený zdroj, jehož aktivita je v době jeho nálezu vyšší než zprošťovací úroveň podle čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice 96/29/Euratom a který není pod předpis

stanovenou kontrolou, a to buď proto, že pod takovou kontrolou nikdy nebyl, nebo proto, že byl opuštěn, ztracen, odložen na nesprávné místo, ukraden nebo převeden na nového držitele bez řádného oznámení příslušnému orgánu anebo bez vyrozumění příjemce;

b) „vysokoaktivním zdrojem“ (dále jen „zdroj“) uzavřený zdroj obsahující radionuklid, jehož aktivita v době výroby nebo – není-li známa – v době prvního uvedení na trh je rovná nebo vyšší než příslušná úroveň aktivity uvedená v příloze I;

c) „činností“ činnost ve smyslu definice uvedené ve směrnici 96/29/Euratom;

d) „povolením“ písemné povolení k provádění činnosti se zdrojem udělované příslušnými orgány na základě žádosti;

e) „příslušným orgánem“ jakýkoliv orgán určený členským státem k provádění úkolů vyplývajících z této směrnice;

f) „nepoužívaným zdrojem“ zdroj, který se již k činnosti, na niž bylo vydáno povolení, nepoužívá a ani se s jeho dalším používáním nepočítá;

g) „držitelem“ každá fyzická nebo právnická osoba, která podle vnitrostátních právních předpisů za zdroj odpovídá, včetně výrobců, dodavatelů a uživatelů zdrojů, ale s výjimkou „schválených zařízení“;

h) „výrobcem“ každá fyzická nebo právnická osoba, která zajišťuje výrobu zdroje;

i) „schváleným zařízením“ zařízení nacházející se na území členského státu, kterému v souladu s vnitrostátními právními předpisy vydaly příslušné orgány daného státu povolení k dlouhodobému skladování nebo ukládání zdrojů, nebo zařízení podle vnitrostátních právních předpisů náležitě schválené pro dočasné skladování zdrojů;

j) „pracovníkem vystaveným záření“ pracovník ve smyslu definice uvedené ve směrnici 96/29/Euratom;

k) „uzavřeným zdrojem“ zdroj ve smyslu definice uvedené ve směrnici 96/29/Euratom. Tato definice případně zahrnuje i pouzdro, v němž jsou uzavřeny radioaktivní látky a které je nedílnou součástí zdroje;

l) „dodavatelem“ každá fyzická nebo právnická osoba, která dodává nebo poskytuje nějaký zdroj;

m) „převodem“ zdroje převod zdroje z jednoho držitele na jiného;

n) „obalem zdroje“ obal uzavřeného zdroje, který není součástí zdroje, ale slouží k přepravě zdroje, k nakládání s ním apod.

Článek 3**Povolení**

1. Členské státy budou požadovat, aby držitel před zahájením jakékoliv činnosti se zdrojem, včetně jeho převzetí do držby, měl povolení.

2. Členské státy se před vydáním povolení ujistí, že:

- a) byla přijata odpovídající opatření, zejména opatření vyplývající z této směrnice, pro zajištění bezpečného nakládání se zdroji, včetně opatření týkajících se nepoužívaných zdrojů. Tato posledně jmenovaná opatření mohou stanovovat převod zdrojů na dodavatele nebo jejich umístění do schváleného zařízení, anebo povinnost výrobce či dodavatele tyto zdroje přijmout;
- b) byla přijata odpovídající opatření, ve formě finančního zajištění nebo jakéhokoli jiného rovnocenného prostředku vhodného pro daný zdroj, pro zajištění bezpečného nakládání s nepoužívanými zdroji, včetně případů, kdy se jejich držitel dostane do platební neschopnosti nebo ukončí podnikání.

3. Členské státy zajistí, aby povolení obsahovalo:

- a) odpovědnosti,
- b) minimální kvalifikaci zaměstnanců, včetně informovanosti a výcviku,
- c) minimální kritéria pro nakládání se zdroji, jejich obaly a přídatným zařízením,
- d) požadavky na postupy a komunikační spojení v případech mimořádných událostí,
- e) pracovní postupy, které je třeba dodržovat,
- f) údržbu zařízení, zdrojů a obalů,
- g) vhodné nakládání s nepoužívanými zdroji, včetně dohod o jejich případném převodu na dodavatele, jiného oprávněného držitele nebo do schváleného zařízení.

Článek 4**Převody**

Členské státy zřídí systém, který jim umožní dostatečnou informovanost o jednotlivých převezech zdrojů.

Článek 5**Záznamy**

1. Držitel vede záznamy o všech zdrojích v jeho odpovědnosti, o jejich umístění a jejich převodu. Záznamy obsahují především

informace uvedené v příloze II. Tyto informace mohou být zapsány na normalizovaném záznamovém listu podle odstavce 5.

2. Držitel poskytne příslušnému orgánu elektronickou nebo písemnou kopii všech záznamů podle odstavce 1 nebo jejich části, podle požadavků daného členského státu:

- bez zbytečného prodlení v době pořízení těchto záznamů, což by mělo být co nejdříve po nabytí zdroje,
- dále v pravidelných intervalech stanovených členskými státy/příslušnými orgány, které však nebudou delší dvanácti měsíců,
- změní-li se stav uvedený v informačním listu,
- bez zbytečného prodlení při uzavření záznamů o určitém zdroji v případě, kdy držitel již tento zdroj nedrží; v takovém případě musí rovněž uvést jméno držitele nebo schváleného zařízení, na nějž byl dotýčný zdroj převeden,
- bez zbytečného prodlení při uzavření těchto záznamů v případě, kdy držitel nedrží již žádné zdroje a
- kdykoli o to požádá příslušný orgán.

Záznamy držitele musí být dostupné pro inspekci příslušným orgánem.

3. Příslušné orgány vedou záznamy o oprávněných držitelích a jimi držících zdrojích. Tyto záznamy obsahují zejména údaje o daném radionuklidu, o aktivitě v době výroby nebo – není-li známa – v době prvního uvedení na trh nebo v době, kdy držitel zdroj získal, a o typu zdroje.

4. Příslušné orgány záznamy aktualizují, přičemž berou v úvahu mimo jiné převody zdrojů.

5. Komise poskytne normalizovaný záznamový list pro pořizování záznamů, který je uveden v příloze II, v elektronické podobě.

6. Komise může postupem podle článku 17 aktualizovat požadované informace uvedené v příloze II, jakož i normalizovaný záznamový list pro pořizování záznamů uvedený v příloze II.

Článek 6**Povinnosti držitelů**

Každý držitel zdrojů je povinen:

- a) zajistit pravidelné provádění příslušných zkoušek, jako například zkoušek těsnosti podle mezinárodních norem, za účelem kontroly a zachování integrity každého zdroje;

- b) ověřovat pravidelně ve stanovených intervalech, které mohou stanovit členské státy, že se každý zdroj, případně zařízení obsahující daný zdroj, nachází na místě svého používání nebo skladování a že je ve zjevně dobrém stavu;
- c) zajistit, aby se na každý stacionární i mobilní zdroj vztahovala odpovídající dokumentovaná opatření, např. písemné protokoly a postupy, aby se zabránilo neoprávněnému přístupu ke zdroji nebo ztrátě či krádeži zdroje, anebo jeho poškození požárem;
- d) neprodleně oznámit příslušnému orgánu ztrátu, krádež nebo neoprávněné použití zdroje, zajistit provedení kontroly integrity každého zdroje po jakékoliv události, která mohla zdroj poškodit, včetně požáru, a v případě takové události o ní a o přijatých opatřeních informovat příslušný orgán;
- e) vrátit každý nepoužívaný zdroj dodavateli nebo jej umístit do schváleného zařízení nebo zajistit převod na jiného oprávněného držitele, není-li s příslušným orgánem dohodnut jiný postup, a to bez zbytečného prodlení po ukončení jeho používání;
- f) před převodem se ujistit o tom, že příjemce je držitelem příslušného povolení;
- g) neprodleně oznámit příslušnému orgánu každou mimořádnou událost nebo nehodu, která způsobí neplánované ozáření pracovníka nebo příslušníka veřejnosti.

Článek 7

Identifikace a označování

1. Výrobce opatří každý zdroj nezaměnitelným identifikačním číslem a v případě zdrojů dovezených ze třetí země zajistí dodavatel, aby každý zdroj byl takovým číslem opatřen. Je-li to proveditelné, toto číslo se vyryje nebo natiskne na zdroj.

Toto číslo musí být rovněž vyryto nebo natištěno na obalu zdroje. Není-li to proveditelné nebo v případě přepravních obalů pro vícenásobné použití musí být na obalu uvedeny alespoň informace o povaze zdroje.

Výrobce nebo dodavatel zajistí, aby obal zdroje a, je-li to proveditelné, i zdroj byly označeny a opatřeny příslušnou značkou varující před nebezpečím ozáření.

Výrobce poskytne fotografii každého vyráběného typu zdroje a pro něj obvykle používaného obalu.

2. Držitel zajistí, aby ke každému zdroji byla připojena písemná informace o tom, že zdroj je identifikován a označen v souladu s odstavcem 1, a aby nápisy a značky podle odstavce 1 zůstaly čitelné. Uvedená informace obsahuje v závislosti na případě fotografie zdroje, obalu zdroje, přepravního obalu, zařízení a vybavení.

Článek 8

Výcvik a informování

1. Při organizaci informování a výcviku v oblasti radiační ochrany v souladu s článkem 22 směrnice 96/29/Euratom je držitel povinen zajistit, aby tento výcvik zahrnoval specifické požadavky týkající se bezpečného nakládání se zdroji.

Informování a výcvik musí klást zvláštní důraz na nezbytné bezpečnostní požadavky a obsahovat specifické informace o možných následcích ztráty odpovídající kontroly nad zdroji.

Informování a výcvik se musí opakovat v pravidelných intervalech a musí být dokumentovány, aby byla zajištěna dostatečná připravenost příslušných pracovníků na uvedené události.

Příslušné informování a výcvik jsou určeny pracovníkům vystaveným záření.

2. Členské státy poskytnou podporu vedení a pracovníkům zařízení, v nichž je nejvyšší pravděpodobnost nálezu opuštěných zdrojů nebo manipulace s nimi (např. velká šrotiště a velká zařízení na recyklaci šrotu), a vedení a pracovníkům ve významných tranzitních uzlových bodech (např. na celnicích) tak, aby zajistily, že tito pracovníci budou:

- a) informování o možnosti, že se setkají se zdrojem;
- b) poučení a vyškolení v tom, jak vizuálně rozpoznat zdroje a jejich obaly;
- c) informování o základních skutečnostech týkajících se ionizujícího záření a jeho účinků,
- d) informování a vyškolení v tom, jaká opatření je třeba učinit na místě v případě zjištění přítomnosti zdroje nebo podezření na jeho přítomnost.

Článek 9

Opuštěné zdroje

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly připraveny nebo přijaly předpisy, včetně určení odpovědnosti, pro případ nálezu opuštěných zdrojů a pro zvládnutí radiačních mimořádných situací způsobených opuštěnými zdroji a aby vypracovaly odpovídající havarijní plány a opatření pro takové situace.

2. Členské státy zajistí, aby osobám, které běžně nevykonávají aktivity, na něž se vztahují požadavky radiační ochrany, a které mají podezření na přítomnost opuštěného zdroje, byly neprodleně poskytnuty odborné technické rady a pomoc. Hlavním účelem těchto rad a pomoci je ochrana pracovníků a veřejnosti před zářením a zabezpečení zdroje.

3. Členské státy podporují zavedení systémů určených k detekci opuštěných zdrojů na místech, na jakých se opuštěné zdroje obecně vyskytují, jako např. na velkých šrotištích a ve velkých zařízeních na recyklaci šrotu, nebo případně ve významných tranzitních uzlových bodech, např. na celnících.

4. Členské státy zajistí případnou organizaci kampaní vedoucích k opětovnému převzetí opuštěných zdrojů, které zbyly po dřívějších aktivitách, pod kontrolu.

Tyto kampaně mohou zahrnovat finanční spoluúčast členských států na nákladech spojených s opětovným převzetím opuštěných zdrojů pod kontrolu, s nakládáním s nimi a s jejich ukládáním a jejich součástí může také být vyhledávání v archívech orgánů, jako jsou např. celnice, a držitelů, jako jsou např. výzkumné ústavy, zkušební materiálu nebo nemocnice.

Článek 10

Finanční zajištění pro opuštěné zdroje

Členské státy zajistí, aby byl v souladu s pravidly, která samy určí, zřízen systém finančního zajištění nebo jakýkoli jiný rovnocenný prostředek hrazení nákladů spojených s opětovným převzetím opuštěných zdrojů pod kontrolu a nákladů, které mohou vyplynout z provádění požadavků uvedených v článku 9.

Článek 11

Mezinárodní spolupráce a výměna informací

Každý členský stát si neprodleně vyměňuje informace a spolupracuje s ostatními příslušnými členskými státy či třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi ve věcech týkajících se ztráty, přemístění, krádeže nebo odhalení zdrojů a následných kroků nebo šetření, aniž jsou dotčeny příslušné požadavky týkající se důvěrnosti a vnitrostátní předpisy.

Článek 12

Inspekce

Členské státy zřídí nebo zachovávají inspekční systém za účelem zajištění dodržování předpisů přijatých podle této směrnice.

Článek 13

Příslušný orgán

1. Členské státy určí orgán příslušný pro vykonávání úkolů podle této směrnice.

2. Členské státy sdělí Komisi název a adresu příslušného orgánu a všechny údaje, které jsou nezbytné pro pohotovou komunikaci s těmito orgány.

3. Má-li členský stát více příslušných orgánů, určí jedno styčné místo pro komunikaci s orgány ostatních členských států.

4. Členské státy sdělí Komisi jakékoli změny údajů podle odstavců 2 a 3.

5. Komise sdělí údaje podle odstavců 2, 3 a 4 všem příslušným orgánům ve Společenství a pravidelně je zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie* v nejvýše dvouletých intervalech.

Článek 14

Zpráva o zkušenostech

Nejpozději 31. prosince 2010 podají členské státy Komisi zprávu o zkušenostech získaných při provádění této směrnice, včetně posouzení veškerých případných účinků čl. 1 odst. 2.

Na základě těchto zpráv předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Článek 15

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 16

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2005.

Pokud jde o zdroje uvedené na trh přede dnem uvedeným v prvním pododstavci, mohou členské státy stanovit, že:

- a) články 3 až 6 se nebudou uplatňovat až do 31. prosince 2007;
- b) článek 7 se nebude uplatňovat, s výjimkou těchto požadavků, které se budou uplatňovat nejpozději od 31. prosince 2007:
 - držitel zajistí, aby ke každému takovému zdroji a obalu zdroje byla – je-li to proveditelné – připojena písemná informace umožňující identifikovat zdroj a jeho povahu,
 - držitel zajistí, aby každý takový zdroj a obal zdroje byly – je-li to proveditelné – označeny příslušnou značkou varující před nebezpečím ozáření.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a připojí srovnávací tabulku mezi ustanoveními této směrnice a přijatými vnitrostátními předpisy.

Článek 17

Výbor

Komisi je při plnění úkolů uvedených v čl. 5 odst. 6 nápomocen poradní výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

Zástupce Komise předkládá výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci, případně hlasováním.

Stanovisko výboru je uvedeno do zápisu; kromě toho má každý členský stát právo požádat, aby byl v tomto zápisu uveden jeho postoj.

Komise přihlíží co nejvíce ke stanovisku výboru. Sdělí výboru způsob, jakým vzala toto stanovisko na vědomí.

Článek 18

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem jejího vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 22. prosince 2003.

Za Radu

předseda

A. MATTEOLI

PŘÍLOHA I

Úrovně aktivity

U radionuklidů, které nejsou uvedeny v níže uvedené tabulce, ale které jsou zmíněny v tabulce A přílohy I směrnice 96/29/Euratom, se příslušná úroveň aktivity rovná jedné setině odpovídající hodnoty A1 udané v pravidlech MAAE pro bezpečnou přepravu radioaktivních látek ⁽¹⁾.

Prvek (atomové číslo)	Radionuklid	Úroveň aktivity (Bq)
Železo (26)	Fe-55	4×10^{11}
Kobalt (27)	Co-60	4×10^9
Selen (34)	Se-75	3×10^{10}
Krypton (36)	Kr-85	1×10^{11}
Stroncium (38)	Sr-90 ^(a)	3×10^9
Palladium (46)	Pd-103 ^(a)	4×10^{11}
Jod (53)	I-125	2×10^{11}
Cesium (55)	Cs-137 ^(a)	2×10^{10}
Promethium (61)	Pm-147	4×10^{11}
Gadolinium (64)	Gd-153	1×10^{11}
Thulium (69)	Tm-170	3×10^{10}
Iridium (77)	Ir-192	1×10^{10}
Thallium (81)	Tl-204	1×10^{11}
Radium (88)	Ra-226 ^(b)	2×10^9
Plutonium (94)	Pu-238 ^(a)	1×10^{11}
Americium (95)	Am-241 ^(b)	1×10^{11}
Kalifornium (98)	Cf-252	5×10^8

^(a) Úroveň aktivity zahrnuje příspěvky dceřiných nuklidů s poločasem rozpadu kratším než 10 dnů.

^(b) Zahrnuje neutronové zdroje s beryliem.

⁽¹⁾ Č. TS-R-1 (ST-1, revidováno) – Mezinárodní agentura pro atomovou energii, Vídeň, 2000.

PŘÍLOHA II

NORMALIZOVANÝ ZÁZNAMOVÝ LIST PRO VYSOKOAKTIVNÍ UZAVŘENÉ ZDROJE (HASS) (nepovinné položky kurzívou)

<p>1. Identifikační číslo HASS:</p>	<p>2. Identifikace oprávněného držitele</p> <p>Jméno: Adresa: Země:</p> <p>Výrobce ☐ Dodavatel ☐ Uživatel ☐</p> <p>5. Povolení</p> <p>Číslo: Datum vydání: Platnost do:</p>	<p>3. Umístění HASS (používání nebo skladování) pouze pokud se liší od údajů v bodě 2</p> <p>Jméno: Adresa:</p> <p>Stacionární ☐ používání ☐</p> <p>6. Provozní kontrola HASS</p> <p>Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum:</p>
<p>7. Vlastnosti HASS</p> <p>Radionuklid: Aktivita k datu výroby nebo prvního uvedení na trh: Datum výroby: Výrobce/dodavatel: (*) Jméno: Adresa: Země:</p>	<p>8. Převzetí HASS</p> <p>Datum převzetí: Převzat od Jméno: Adresa: Země: Výrobce ☐ Dodavatel ☐ jiný uživatel ☐</p>	<p>Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum:</p>
<p>Fyzikální a chemické vlastnosti: Identifikace typu zdroje: Identifikace pouzdra: Klasifikace ISO: Klasifikace ANSI: Osvědčení o zvláštní formě:</p>	<p>9. Převod HASS</p> <p>Datum převodu Převедeno na: Jméno: Adresa: Země: Výrobce ☐ Dodavatel ☐ jiný uživatel ☐ Schválené zařízení</p>	<p>10 Další informace</p> <p>Ztráta ☐ Datum ztráty: Krádež ☐ Datum krádeže: <i>ano</i> ☐ <i>ne</i> ☐</p> <p>Název: datum: místo: Jiné informace:</p>

(*) Jestliže výrobce zdrojů sídlí mimo Společenství, lze uvést údaje o dovozci/dodavateli.